

Abstrakt

V první kapitole dizertační práce zkoumám, jak počet politických subjektů v zastupitelských orgánech měst a obcí ovlivňuje veřejné výdaje a výběr dodavatelů s politickými konexemi ve veřejných zakázkách. V kapitole porovnávám zastupitelstva měst a obcí, ve kterých se některé ze stran a hnutí umístily v blízkosti hranice pro vstup politických subjektů do zastupitelstva. Metodou regresní diskontinuity zjišťuji, že zastupitelstva s větším počtem zastoupených politických stran zadávají méně zakázek dodavatelům, kteří politické strany sponzorují. Tato zastupitelstva rovněž dosahují vyšší cenové úspory v zakázkách a otevírají je většímu počtu nabízejících dodavatelů. Vyšší počet stran ovlivňuje veřejné zakázky především v zastupitelstvech s vyšší mírou soutěže mezi politickými stranami.

Druhá kapitola ukazuje, jak reformy zákona o veřejných zakázkách, které vytvářejí příležitosti pro vyhýbání se otevřené soutěži v zakázkách, vedou k manipulacím s hodnotou zakázek. Kapitola využívá reformu veřejných zakázek z roku 2006, která dala veřejným zadavatelům možnost předvybírat do soutěže potenciální dodavatele pod nově definovanými limity v hodnotě zakázek. Manipulace zakázek se projevily jejich kumulacemi těsně pod limity pro stavební práce a služby, a méně u dodávek zboží. U manipulovaných zakázek došlo k trojnásobnému nárůstu pravděpodobnosti, že zakázky budou zadány anonymním firmám, které skrývají své konečné vlastníky. Toto třídění porušuje předpoklady pro využití metody regresní diskontinuity na limitech ve veřejných zakázkách.

Třetí kapitola zkoumá strategické hlasování jednotlivců v malých kolektivních orgánech. Kapitola využívá simulace voličských preferencí, aby kvantifikovala odolnost deseti nejběžnějších volebních procedur vůči manipulacím výsledků hlasování skrze misreprezentaci preferencí voličů. V kapitole zkoumám, jak se mění schopnost strategického voliče manipulovat s výsledkem hlasování, když ztratí plnou znalost hlasovacích preferencí ostatních členů hlasovací komise. Mezi hlavní zjištění patří, že nejodolnější vůči strategickému hlasování jsou hlasovací procedury konzistentní s kritériem Condorcetova vítěze, dále eliminační hlasovací procedury a nakonec nejjednodušší hlasovací pravidla. Hlasovací výsledek lze manipulovat tím snadněji, čím menší je kolektivní orgán a čím vyšší je počet posuzovaných alternativ. Minimální omezení informovanosti strategického voliče o preferencích ostatních voličů výrazně znesnadňuje strategické hlasování.